

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 2025-09-19 [REDACTED] נ'
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד
הפנים

המעוררים

1. [REDACTED] 3

2.

3.

נגד

רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המעוררים עו"ד טל פרושן

ב"כ המשיבה עו"ד טל לוי

המעוררת 1 בעצמה

פרוטוקול

ב"כ המשיבה: לשאלת ביהמ"ש, מה קורה במצב בו יש לאדם אשרה של א/5 מכוח ועדה הומניטרית והבקשה נדחית, המעמד מפסיק ואז מבקשים צו.

בית המשפט: אם זר החזיק באשרה א/5 והיום נדחית הבקשה, האם לוקחים את המעמד א/5 ביום בו הוא פוקע, ובמידה שלא נקט הליך ערר מה קורה איתו מבחינת נהלים של רשות האוכלוסין וההגירה?

ב"כ המשיבה: ברגע שניתנת החלטה מינהלית לעניין ההליך המינהלי, מפסיקה האשרה ולמעשה פגה, ובד"כ ההחלטות מתקבלות עם צו יציאה מהארץ. האשרה מתבטלת ברגע קבלת ההחלטה.

ב"כ המעוררים: כל עוד האשרה בתוקף, לא ינקטו הליכים. יש הליך ביטול האשרה, יש נוהל ייעודי לכך. אם ההחלטה דוחה את הבקשה ומבקשת מהזר לצאת מהארץ, זה חד משמעית מוגש כצו אל תעשה וביה"ד נעתר לכך בקלות. צווים כאלה לא מגיעים לביהמ"ש המחוזי משום שהם ניתנים ברוב התיקים. אם עמדת חברתי הייתה נכונה, לא היה כזה דבר צו אל תעשה, כי תמיד ההחלטה נמסרת תאריכית לפני הפנייה לבית הדין. לכן, אם פג תוקף האשרה ביום שנמסרה ההחלטה, כל הצווים בתחום זה היו צו עשה.

ב"כ המשיבה: ביהמ"ש איננו נעתר בכל המקרים כפי שחברי טוען, והגשתי פסיקה של כב' השופט אברבנאל. בנוסף, מן הסתם שאם ההחלטה פגה ויומיים לאחר מכן המעוררת רצה לפנות לביהמ"ש ברור שיש יותר התחשבות ואז הצווים ניתנים ביתר קלות. זה לא העניין בתיק זה. הארכת האשרה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 2025-09-19. [REDACTED] נ' [REDACTED]
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1 עד ליום 22.1.19 ניתנה נטו מבחינה מינהלית. חברי כל הזמן ציין בכתב הערעור שהייתה טעות על גבי
2 טעות.

3
4 **ב"כ המערערים** : הערר הוגש כאשר האשרה הייתה עדיין בתוקף. התבקש עיכוב הליכי אכיפה ונעתרה
5 הבקשה. אבקש לומר שכאשר אני מקבל החלטת הוועדה הבינמשרדית נמסרת לי תמצית החלטה. עליי
6 לבקש את הריאיון ועוד מסמכים. עמדתי היא כי לו היה מבקש הארכת האשרה היה מקבל.
7 לגופו של עניין, אבקש להוסיף כי שזו לא הייתה אמורה להיות בקשה לצו עשה אלא להקפאת מצב
8 קיים. הערר הוגש בינואר 2019. האשרה הייתה בתוקף עד ינואר 2019. הערר הוגש כאשר אשרה א/5
9 עדיין הייתה בתוקף. עמדת המשיבה לפיה א/5 בוטל כבר במסירת ההחלטה היא עמדה מוטעית, שגויה
10 ונסתרת בנהלים מפורשים של המשיבה. אמרתי קודם, שתמיד בדחיית בקשה למעמד ראשית נמסרת
11 החלטת הדחייה ופנייה לבית הדין נעשית לאחר מכן. בנוסף, בהליך הנוגע להליך המדורג של ידועים
12 בציבור, מתואר כיצד ניתן לזמן את מקבל החלטת הדחייה ללשכה ויש הליך ביטול אשרה, הכולל
13 העברת שני קווים אלכסוניים על האשרה, דבר שלא נעשה כאן. הבהרנו בערעור שגם תיאורטית, לו זו
14 הייתה בקשה לצו עשה, זה לא הופך אותה ל VOID או לדבר בלתי אפשרי. אנו לא טוענים שבית הדין
15 לא היה רשאי להכריע כפי שהכריע, אך לכל הפחות היה עליו לנמק כדבעי את החלטתו. מהות הפגיעה
16 היא שהמערערים אינם מקבלים ביטוח לאומי, קופת חולים ומזונות, שנכנסים לביטוח לאומי, זאת
17 משום שהאשרה א/5 נלקחה.

18
19 **המערערת 1** : לשאלת ביהמ"ש אם אני מקבלת עכשיו מזונות, אני משיבה שאני מקבלת קצבה של
20 1,800 ₪ קצבת נכות עבור הילד, וקצבת ילדים בסך 400 ₪ הופסקה.

21
22 **ב"כ המערערים** : הייתה גם הנחה על מגורים שהיא קיבלה ועתה הופסקה. מדובר באם זרה לילדים
23 ישראלים, משמורן יחיד הזקוקה לסכומים אלה, ולכל הפחות היה על בית הדין לדון בכך, להשלכה
24 של שנמוך המעמד על המערערת. עיקרי הטיעון של המשיבה חוזרים ואומרים כי ההחלטה מנומקת
25 וכי בית הדין ערך את כל האיזונים הראויים אך אינני רואה זאת, אין ניתוח לרכיב מאזן הנוחות,
26 שהעדרו כאן זועק לשמיים וגם לא לרכיב סיכויי ההליך, אשר למעשה התקבל, החלטת המשיבה
27 התקבלה והערעור למעשה התקבל אך אין משפט על כך, והמעמד הוחזק על ידי המערערת במשך 12
28 שנה בקביעות. לגבי אשרת ב/1 שניתנה, תחילה שללה המשיבה את כל המעמד באומרו שמדובר בצו
29 עשה, אך מצא לנכון כן לתת צו עשה וזאת מנימוק יחיד של הצורך לפרנס. אין התייחסות למזונות,
30 להנחות ולשלל הזכויות שנשללו בעקבות זאת, וגם הערתי לגבי מחלת האנמיה של המערערת ואחד
31 מילדיה הדורשת ביקורים תכופים בקופת החולים. לגבי טענת המשיבה לגבי דיון נוסף, הדבר לוקח
32 זמן רב ואני סבור כי אין מקום שהחלטת המשיבה תשליך על ההחלטה ותפגע במערערים. באשר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 2025-09-19 [שם] נ' [שם]
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

1 להחלטת כב' השופט אברבאנל, בית הדין לעררים ערך דיון לגופו של עניין בשאלה איך ישליך שנמוך
2 המעמד על העורר שם, ואמנם נתקפו נימוקי בית הדין, אך לא עלתה טענה שאין נימוק, והדיון שם
3 נעשה לגופו של עניין, ואינו משליך לעל העניין כאן.
4

5 **ב"כ המשיבה:** אנו נמצאים בגדרו של ערעור מינהלי. חברי לא הצביע על כל פגם מהותי שנפל בפסק
6 דינו של בית הדין לעררים. בית הדין ערך איזון ראוי לטעמנו, בהתאם לשיקול דעתו, ומצא לנכון שלא
7 להותיר את המערערת ללא אשרה לחלוטין, והעניק לה אשרה מסוג ב/1 כדי שתוכל להמשיך לעבוד
8 ולפרנס את ילדיה. לטעמנו זהו האיזון הראוי בנסיבות העניין, כאשר הנסיבות הן שאמנם לשיטתנו
9 ביום הגשת הערר פגה אשרה המערערת כבר מיום קבלת החלטת הרשות, ואף גם ציינו שלכל המאוחר
10 מרגע קבלתה את ההחלטה, כפי שהיא ציינה בסעיף 16, שהיא קיבלה אותה ביום 16.12 ומאז החל
11 מניין הימים לעזוב את הארץ, ולכן הארכת האשרה עד ליום 22.1 נעשתה מבחינה מינהלית בלבד, שכן
12 הרשות לא ידעה מתי תתקבל ההחלטה במדויק, וכך עושה הרשות בכל המקרים, תמיד ניתנת אשרה
13 ארוכה יותר, שפגה כאמור ביום קבלת ההחלטה. גם אם נלך לשיטת המערערת, שלטענתה החזיקה
14 באשרה ביום קבלת הערר שפגה ביום 22.1.19, הגישה בקשה להארכת האשרה לבית הדין רק 4
15 חודשים מאוחר יותר. גם לשיטת המערערת, בית הדין לא שגה וזו טעות לטעון זאת, אלא שהמערערת
16 איחרה בארבעה חודשים ולא ביקשה קודם הארכת אשרה, ולכן פסק הדין ניתן כדיון. עוד אציין, כי
17 המערערת לא הזדרזה, בלשון המעטה, גם לא בהגשת ערעור זה, חיכתה מעל לחודש וחצי את כל
18 הפגרה וגם לא מיהרה בהגשת הבקשה מטעמים הומניטריים כפי שקבע בית הדין קמא, וגם אז
19 המתינה ליום האחרון להגשת הבקשה ולשיטתנו, הטענות הללו יש בהן כדי להטות את הכף לדחיית
20 הערעור, שכן אם המערערת עצמה לא הזדרזה, ככל הנראה החשיבות היא פחותה.
21 ביחס לפסקי הדין שחברי התייחס בכתב הערעור, אומר כי אלה אינם רלבנטיים לעניינו, ובכל אלה
22 בית הדין קמא לא ערך איזון ולא נתן אשרה מסוג ב/1, אלא דחה לחלוטין את הבקשה לצו ביניים,
23 והמבקשים שם נותרו ללא מעמד לחלוטין. במקרה שלפנינו, בית הדין ערך איזון וציין כי אף שמדובר
24 בבקשה לצו עשה, כן התחשב במצב המערערת וברצונה לפרנס את ילדיה והעניק לה מעמד מסוג ב/1
25 לפיו תוכל לעבוד ולכלכל את עצמה. כפי שצוין, עניין המערערת עתיד לעלות בפני הוועדה הבינמשרדית
26 בחודש פברואר הקרוב, וכפי האמור המערערת לא מיהרה להגיש אף לא ערעור זה, ובמכלול הנתונים,
27 יש לטעמנו מקום לדחות את הערעור.
28

29 **ב"כ המערערים:** לשאלת ביהמ"ש, אני משיב כי אני סבור שבית הדין רשאי להכריע כפי שפסק, אך
30 לא מבלי לנמק. גם העדר הנמקה הוא עילה לקבלת הערעור. כאשר משנמכים מעמד שמביא לפגיעה
31 בזכויות, לא ניתן לכל הפחות להתייחס לכך. נוצר מצב שמהיכרותי האישית עם תיקים כאלה,
32 הסיטואציה הזו לא קורית, של שנמוך מעמד לאחר 12 שנים, ושלא לצורך משפטי בלבד, אלא לצורך

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

**עמ"נ 2025-09-19, [REDACTED] נ' [REDACTED]
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים**

1 החזרה לרשות. אין מדובר באותו מצב. בסופו של דבר הכל קם ונופל על שגגה של בא הכוח הקודם.
2 כל עמדת המשיבה היא שגויה כאן לדעתי, ומבחינת הסיטואציה שנוצרה, שני המערערים הישראליים
3 חייבים סיוע דחוף.

החלטה

נדחה לעיון. פסק הדין יישלח אל הצדדים.

ניתנה והודעה היום ב' שבת תש"פ, 28/01/2020 במעמד הנוכחים.

ואסיו

ארנון דראל, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 2025-09-19
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

לאחר הפסקה ובהיעדר הצדדים:

פסק דין

1. לפני ערעור מנהלי על פסק דינו של בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **בית הדין**) מיום 4.6.19 ועל ההחלטה מיום 19.5.19. במוקד הערעור סוג האשרה שתינתן למערערת עד להכרעה בבקשתה למתן מעמד מטעם הומניטרי.
2. המערערת 1, נתינת הפיליפינים גרושה ואם לשני ילדים קטינים אזרחי ישראל. היא נכנסה לישראל לראשונה באשרת עבודה בתחום הסיעוד ביום 30.7.01. בהמשך לכך נישאה בשנת 2007 לאזרחי ישראלי והחלה בהליך המדורג. למערערת ולבן זוגה הישראלי נולדו שני ילדים.
3. החל מיום 23.12.07 המערערת אוחדה ברישיון לישיבת ארעי מסוג א/5.
4. ביום 20.3.16 דיווח בן הזוג הישראלי כי המערערת עזבה את הבית ופתחה נגדו בהליך גירושין. המערערת טענה לכך שהופעלה כלפיה אלימות פיזית ומילולית עד שהביאה לשהייתה במקלט לנשים מוכות בעקבות ההודעה נסגר תיק מתן המעמד מכוח חיים משותפים והמערערת פנתה ביום 13.9.16 בבקשה למתן מעמד מטעם הומניטרי. בקשתה הועברה לטיפול הוועדה הבין משרדית, וזו המליצה ביום 29.8.18 לדחות את הבקשה. המנהל הכללי של המשיבה קיבל את ההמלצה.
5. המערערת וילדיה המערערים 2-3 הגישו ערר על ההחלטה לבית הדין (ערר 6754-18). לערר צורפה בקשה למתן צו ביניים המונע אכיפה ונקיטת פעולות נגד המערערת. ביום 20.12.18 נענה בית הדין לבקשה ונתן צו ביניים בנוסח המבוקש.
6. במהלך כל התקופה המשיכה המערערת להחזיק ברישיון ישיבה מסוג א/5. הרישיון האחרון עמד בתוקף עד ליום 22.1.19. כלומר בעת הגשת הערר היה למערערת רישיון ישיבה מסוג א/5 אלא שרישיון זה לא הוארך בשל כך שלא נתבקשה הארכתו מבית הדין בעת הגשת הערר.
7. רק לקראת הדיון בערר פנתה המערערת באמצעות בא כוחה דאז בבקשה להאריך את האשרה מסוג א/5 למשך 6 חודשים עד לשמיעת הערר ולמתן פסק דין בו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 025-09-19 ת"ב נ'
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד
הפנים

- 1 בית הדין לעררים (כב' הדיין מ' זילברשמיד) דחה את הבקשה בקבעו כי מדובר בבקשה למתן
2 צו עשה, ובשים לב למועד הדיון.
3
4 ביום 4.6.19 התקיים לפני בית הדין לעררים דיון בערר. בית הדין החליט על דחיית הערר תוך
5 מתן האפשרות למערערת לפנות בבקשה חדשה למתן מעמד. בית הדין דן בבקשת המערערת לקבלת
6 אשרה מסוג א/5. בעניין זה כתב בית הדין את הדברים הבאים:
7
8 "המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלה האם יש ליתן לעוררת מעמד עד מתן
9 החלטת הרשות בבקשתה. בהקשר זה תיאררה העוררת את הקושי היום-יומי אותו
10 היא חווה בגידול ילדיה.
11
12 בנסיבות העניין, והגם שמדובר בצו עשה, סבורני כי יש לאפשר לעוררת לכלכל את
13 ילדיה באופן מוסדר. משכך, הנני קובע כי עד לאחר 30 יום ממועד מסירת החלטת
14 המשיב בבקשה תינתן לעוררת אשרה מסוג ב/1 בכפוף להגשת בקשה לקבלת
15 מעמד כאמור..."
16
17 10. מכאן הערעור המנהלי שלפני, בגדרו המערערת מבקשת כי יינתן לה המעמד שהיה לה עד
18 ליום 22.1.19 – רישיון ישיבת ארעי א/5 וזאת לפרק הזמן שנקבע בפסק הדין.
19
20 11. לטענת המערערת בשל שגגה מלפני בא כוחה הקודם לא נתבקשה בעת הגשת הערר – הארכתו
21 של רישיון הישיבה שהיה בידה אלא נתבקש סעד של מניעת הרחקה. כפועל יוצא מכך עם תום תקופת
22 הרישיון הוא לא חודש. ההחלטה מיום 19.5.19 ופסק הדין מיום 4.6.19 מניחים כי מדובר בצו עשה
23 המשנה את המצב בעוד שבמקרה זה פקיעת הרישיון מסוג א/5 ואי חידושו נובעים מטעות. הנוק
24 שנגרם למערערת בשל כך הוא ברור – שכן נשללו ממנה הזכויות הסוציאליות, והיא אינה יכולה להיות
25 מבוטחת בביטוח רפואי אלא נזקקת לביטוח רפואי פרטי.
26
27 12. לאחר הגשת הערעור המנהלי ומשהוברר שאף האשרה מסוג ב/1 שעליה הורה בית הדין לא
28 ניתנה הוריתי ביום 3.10.19, להנפיק אשרה מסוג ב/1 בתוך 7 ימים.
29
30 13. בעיקרי הטענות שהמשיבה הגישה היא מתנגדת למתן רישיון מסוג א/5, שכן זה ניתן מנהלתית
31 עד ליום 21.1.19 אך פקע עוד קודם לכן עם מתן ההחלטה על דחיית הבקשה ולכל היותר בעת שזו
32 הומצאה למבקשת – ביום 19.12.18, ומאז לא היה למערערת רישיון. עמדת המשיבה היא כי המערערת
33 לא החזיקה ברישיון כזה בעת הגשת הערר והבקשה לצו ביניים ולכן משמעות בקשתה אינה הקפאת
34 מצב קיים אלא צו עשה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עמ"נ 2025-09-19
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
14. מכל מקום המשיבה הודיעה כי עניינה של המערערת עתיד לעלות לדיון בוועדה הבין-משרדית שתתכנס ביום 27.2.20 וכי נתון זה מחזק את העמדה כי יש לדחות את הערעור שכן המדובר בפרק זמן לא ארוך עד שתתקבל ההחלטה. האשרה שניתנה למערערת (מסוג ב/1) מאפשרת למערערת שהיה ועבודה בישראל.
15. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ולפנים משורת הדין, החלטתי לקבל את הערעור ולהורות על מתן רישיון ישיבה מסוג א/5 שיעמוד בתוקפו מעת לעת עד למתן החלטה אחרת לאחר קבלת החלטת מנכ"ל המשיבה בבקשה למתן מעמד. אבהיר כי איני סבור שנפלה בהכרח טעות מלפני בית הדין לעררים והתלבטתי האם הנסיבות מצדיקות התערבות בהחלטתו. לא בלי לבטים החלטתי בכל זאת להיעתר לערעור.
16. כפי שהוברר במהלך הדיון ככל שלא הייתה נופלת טעות בעת הגשת הבקשה לסעד זמני עם הגשת הערר, הרי שהמערערת הייתה זוכה להארכת הרישיון שהיה ברשותה (א/5) עד לתום ההליך בבית הדין ונוכח סיומו גם לאחריו. איני סבור כי יש לזקוף לחובתה של המערערת את הטעות שנפלה, ככל הנראה מלפני בא כוחה דאז ולשלול ממנה רק בשל כך זכויות שניתנו לה במשך כל השנים.
17. לא זו אף זו, כעולה מהדיון המדובר במי שהיא אם לשני ילדים ישראליים. עם סיום האשרה הקיימת, היא אינה מקבלת את הקצבאות המגיעות לה מהמוסד לביטוח לאומי ובהן אף את המזונות המשולמים על ידי המוסד לביטוח לאומי עבור הילדים (ר' דברי המערערת לפני בית הדין לעררים עמ' 2). משכך פני הדברים, ונוכח התוצאה כי בשל הטעות נפגעים שני הקטינים, שהם אזרחים ישראלים לכל דבר, ולו לפני משורת הדין, מצאתי להיעתר לערעור. אוסיף עוד כי הדיון הקרוב אינו מלמד על מועד מתן ההחלטה ולכן לא ראיתי מקום להימנע ממתן הרישיון בשל נימוק זה.
18. על יסוד האמור אני מקבל את הערעור במובן זה שיינתן למערערת בתוך 10 ימים רישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, שיוארך מעת לעת עד למתן החלטה אחרת בעניינה בעקבות ההחלטה שתתקבל על ידי מנכ"ל המשיבה בבקשה למתן מעמד מטעם הומניטרי.
19. אין צו להוצאות. העירבון שהופקד יוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.
- המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותביא לידיעתם כי ניתן טלפונית תוך הפנייה לכך שהוא הוקלד בסיום הפרוטוקול.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט ארנון דראל
עמ"נ 2025-09-19 [REDACTED] נ' [REDACTED]
רשות האוכלוסין וההגירה - משרד הפנים

28 ינואר 2020

1
2
3
4
5

ניתן היום ב' שבט תש"פ, 28/01/2020 בהיעדר הצדדים.

א.א.א.

ארנון דראל, שופט

6
7
8

הוקלד על ידי חנה חלוצי